

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Lacusta Alexandr prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Lacusta Alexandr XXXXX, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

24.02.2016 – 22.11.2016 (prima instanță);

08.02.2017 – 30.03.2017 (instanța de apel);

12.12.2017 – 07.02.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana din 22 noiembrie 2016, inculpatul Lacusta Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 7 ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea dreptului de a exercita activitate legată de primire, prelucrare, depozitare, transportare, vânzare a precursorilor în scopul producerii sau prelucrării substanțelor narcotice, psihotrope pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Lacusta Alexandr împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, în privința căroră prin ordonanța procurorului din 16.02.2016 au fost disjunctate materialele cauzei penale în procedură separată, în scopul punerii în circulație a substanței narcotice heroina, pe care a păstrat-o ilegal până la 08.01.2016, aproximativ la ora 10:00, în timp ce se afla în mun. Chișinău str. xxxxx, în cadrul percheziției la domiciliu a fost depistată și ridicată substanța cu aspect de bulgări de culoare galben cafenie, care conform raportului de expertiză chimică nr. 37 din 14.01.2016 reprezintă substanță narcotică heroină în cantitate de 4,779 grame (materie uscată), care conform

Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cu modificările aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 43 din 26.01.2009, constituie substanță narcotică în proporții deosebit de mari, cu scop de înstrăinare.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – circulația ilegală a substanțelor narcotice exprimată prin păstrarea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, săvârșit de mai multe persoane, cu scop de înstrăinare.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Mînza Daniela în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei după modul stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate invocând că prima instanță a emis o sentință ce contravine legislației, prima instanță trebuia să dea o apreciere corectă a depozițiilor date de către inculpat și martori.

A mai indicat că, lipsește latura obiectivă a infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei penale în ședința de judecată nu a fost dovedit faptul că inculpatul a contribuit la circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare.

Apelantul a menționat faptul că declarațiile martorului Anosin Anatolii nu pot fi obiective și este necesar de a fi apreciate critic pe motiv că ultimul este consumator și dependent de droguri, fiind în stare de mitomanie la el persistă mania de a minți și poate răspunde evaziv doar pentru a scăpa de presiuni, fapt confirmat prin declarațiile specialistului Chifiriuc Aliona.

Urmărirea penală a fost efectuată unilateral, în neconcordanță cu normele legii procesual penale, superficial privind examinarea tuturor circumstanțelor săvârșirii infracțiunii date, iar prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei, instanța nu a ținut cont de personalitatea inculpatului care nu are antecedente penale, de totalitatea circumstanțelor atenuante stabilite în prezenta cauză penală și anume căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Avocatul a considerat că organul de urmărire penală a pus la baza învinuirii inculpatului probe contradictorii, dobândite prin metode de constrângere, violarea drepturilor și libertăților persoanei, ne fiind demonstrat scopul de înstrăinare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, aceasta fiind constatată din totalitatea de probe acumulate și corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, se dovedește prin:

- declarațiile martorului Anoișin Anatoliei, care a declarat că a procurat de la inculpat substanțe narcotice;

- declarațiile martorului Diaconu Sergiu, care a declarat că activând în calitate de ofițer superior de investigații, după efectuarea mai multor măsuri speciale de investigație, în fața blocului de pe str. xxxxx a fost reținut Anoișin Anatolie care avea asupra sa câteva pachetele cu o substanță care s-a constatat a fi heroină, fiind întrebat de unde le-a procurat, acesta a comunicat că le-a procurat de la Alexei care locuiește la etajul doi al blocului respectiv, ulterior fiind efectuată percheziția în apartamentul menționat a fost depistat inculpatul care a predat benevol 20 de pachetele de staniol cu o substanță care s-a constatat a fi heroină;

- declarațiile martorului Railean Nicolae, care a declarat că activează în calitate de ofițer superior de investigații în cadrul IP Ciocana, dând declarații analogice cu declarațiile martorului Diaconu Sergiu;

- declarațiile specialistului Chifiriuc Aliona, care a declarat că activează în calitate de medic narcolog – psihiatru la Dispensarul Narcologic Republican, Lacusta Alexandr s-a adresat în privința tratamentului antidrog fiind în stare de ebrietate alcoolică, însă își dădea seama de cele spuse și conștientiza ce se întâmplă, avea o stare de mitomanie – mania de a minți;

- procesul verbal de percheziție din 08 ianuarie 2016, în cadrul căruia inculpatul a predat benevol 20 de pachetele de staniol în care se afla o substanță sub formă de praf de culoare brună cu miros specific;

- raportul de expertiză fizico – chimică nr. 37 din 14 ianuarie 2016 și anexa nr. 1, planșa ilustrativă, conform căruia, fiind examinată substanța din pachetelele din folie de staniol ridicate la 08.01.2016, s-a determinat că aceasta este heroină în cantitate totală de 4,779 gr.;

- procesul verbal de constatare din 08.01.2016, conform căruia, inculpatul a predat benevol substanța narcotică declarând că o procură de la o persoană pe nume Vasile și o realizează la alte persoane;

Astfel, instanța de apel a conchis că fapta inculpatului corect a fost încadrată conform art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, indicând că nu pot fi reținute argumentele apărării precum că inculpatul urma a fi recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, or anume

prin declarațiile martorului Anoșin se constată că inculpatul comercializa substanțe narcotice.

Cât ține de argumentele apărării precum că inculpatul a fost influențat de către organul de urmărire penală, instanța de apel a indicat că nu poate fi reținut pe motiv că apărarea nu a descris și probat că inculpatul a fost constrâns, iar la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar indica la faptul că inculpatul sau avocatul ar fi înaintat careva plângeri.

Instanța de apel a indicat că la aplicarea pedepsei, prima instanță, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, fiind o infracțiune deosebit de gravă, de personalitatea inculpatului care este fără antecedente penale, se află la evidența medicului narcolog din 08.01.2016, nu se află la evidența medicului psihiatru, cât și de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea penală, care lipsesc, și de circumstanțele ce atenuază răspunderea ca recunoașterea parțială a vinei, prezența copiilor minori.

În concluzie, instanța de apel a menționat că careva abateri sau încălcări de ordin procedural, pe parcursul examinării cauzei în prima instanță nu au fost stabilite.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Lacusta Alexandr indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei cu condamnarea doar în limitele legii și conform faptei, la pedeapsă non privativă de libertate, cu un termen de probă în limitele legii, invocând:

- recunoaște că este consumator de droguri însă nu s-a ocupat cu vânzarea substanțelor narcotice;

- nu s-a opus percheziției, a predat singur drogurile, a colaborat cu ancheta și de frică a semnat nu știe ce documente;

- învinuirea ce i se impută sunt niște insinuări bazate pe presupuneri alimentate de dorința procurorului și a anchetei pe motiv că nu a dorit să lucreze pentru ei;

 - martorul Anoșin a dat declarații false fiindu-i frică să nu fie închis;

 - încadrarea juridică a faptelor nu corespunde normelor în vigoare, fiind greșit încadrată fapta;

- instanța la emiterea sentinței nu a luat în considerare circumstanțele atenuante.

6. La recursul ordinar declarat de către inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul sa conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, inculpatul pledează asupra condamnării lui în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și nu în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, pe motiv că nu a avut intenția de a comercializa drogurile, temei ce se raportează la prevederile pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că lipsesc elementele infracțiunii încriminate ce ține de scopul cu comercializarea substanțelor narcotice, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile martorului Anošin, a martorilor Diaconu Sergiu și Railean Nicolae și din probele materiale administrate în cauză descrise amănunțit în decizia atacată (f.d. 189 - 192), cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunilor de *circulația ilegală a substanțelor narcotice exprimată prin păstrarea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari, săvârșit de mai multe persoane, cu scop de înstrăinare.*

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Instanța de recurs relevă, că argumentele inculpatului invocate în recurs, referitor la nevinovăția sa în partea ce ține de comercializarea substanțelor narcotice, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului (f.d. 192 – 194), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010. .

Colegiul penal, menționează că, faptul că inculpatul nu este de acord cu declarațiile sale date la urmărirea penală ca bănuț(f.d. 35) unde el a recunoscut că realiza droguri, este un mijloc de a se eschiva de pedeapsa penală, or, declarațiile sunt semnate de dânsul și de avocatul acestuia, mai mult, ne fiind contestate.

Astfel hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată este echitabilă în mărime minimală, deci recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Lacusta Alexandr XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 februarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin